

Brandordning (1885) för Karlskoga och bildande av brandkår

Avskrift gjord av Värmlands Brandhistoriska Klubb

Konungens befallningshavandes i Örebro län resolution i anledning därav att, sedan Konungens befallningshavande genom beslut den 7 sistlidne april, med stöd av § 20 i Brandstadgan för rikets städer den 8 maj 1874, förordnat, att vad i åberopade stadga funnes föreskrivet om stad skulle i tillämpliga delar gälla för det område av Karlskoga kyrkby i Karlskoga socken, som å en av Fr. Kahlow år 1884 uppgjord karta funnes betecknat med bokstäverna A, B, C, D, E, F, G, samt detta beslut blivit, enligt nådigt brev den 26 juni innevarande år, av Kongl. Maj:t gillat och Konungens befallningshavande bemyndigats att, med tillämpning av stadgade huvudgrunder för beslutets bringande till verkställighet, till efterrättelse utfärda erforderliga bestämmelser i ämnet; så och efter det av Karlskoga sockens kommunalstämma utsedde kommitterade uppgjort förslag till brandordning för Karlskoga kyrkby, har Kronofogden i orten för prövning och fastställelse hit överlämnat berörda förslag, jämväl innehållande de närmare bestämmelser i ämnet, som kunde för platsen erfordras; given Örebro slott i Landskansliet den 20 november 1885.

Konungens befallningshavande har granskat det ingivna förslaget och aktar skäligen härmed fastställa följande

Brandordning för Karlskoga kyrkby.

Kap. 1.

Om den så kallade särskilda nämnden

§1. Närmaste värden om brandväsendet inom det område vid Karlskoga kyrkby, som finns här nedan i § 50 närmare beskrivet, handhavs av en för ändamålet tillsatt särskild nämnd. Denna nämnd skall bestå av tre ledamöter med tre suppleanter, utsedda för två år, en ledamot och en suppleant av konungens befallningshavande, en ledamot och en suppleant av Karlskoga sockens kommunalstämma samt en ledamot och en suppleant av områdets inbyggare, vilka härvid skall äga rösträtt i enlighet med de för rösträtt och kommunalstämma stadgade grunder.

Den, som ej uppnått tjugofem års ålder; den som ej råder över sig och sitt gods; den, som är för nesligt brott tilltalad eller ställd under framtiden; samt den, som genom domstolsbeslut förklarats förlustig medborgerligt förtroende eller ovärdig att inför rätta föra andras talan, må ej vara ledamot eller suppleant i särskilda nämnden och kommunalstämma vald ledamot eller suppleant i nämnden må kunna avsäga sig uppdraget: om han icke är boende inom området, om han är ämbets- eller tjänsteman och av sin befattning hindras att fullgöra uppdraget, om han efter två års tjänstgöring såsom ledamot i nämnden är i ordning att därifrån avgå, om han uppnått sextio års ålder eller eljest uppger hinder, som av kommunalstämman godkännes. Detsamma gäller för ledamot, vald av områdets inbyggare.

§2. Alla val gälla för kalenderår. Särskilda nämnden utser inom sig ordförande för ett år i sänder. Är denna hindrad att bevista sammanträde, utses ordförande för tillfället. Nämnden sammanträder så ofta omständigheterna därtill föranleda, därvid skall för ärendes avgörande nämnden vara fulltalig. Vid val inom nämnden sker omröstning med slutna sedlar och lotten

skiljer mellan dem, som erhållit lika antal röster. I övrigt verkställs omröstning öppet och blir den mening gällande, varom minst två ledamöter sig förena. Är alla tre ledamöterna av olika åsikt, gäller den åsikt ordföranden biträder. Vid nämndens sammanträden förs protokoll, vars riktighet granskas senast vid nästa sammankomst; ägande nämnden att i ärenden, där skyndsamhet är av nöden, uppdra åt en av sina ledamöter att verkställa denna granskning.

§3. Särskilda nämnden övervakar efterlevnaden av brandstadgan för rikets städer, så vitt den skall och området tillämpas, och av denna brandordning samt fullgör, i dess och området tillämpliga delar åligger polismyndighet eller annan lokalmyndighet därstädes.

Kap. 2.

Allmänna försiktighetsmått

§4. Var och en vare pliktig tillse, att all varsamhet med eld iakttas.

§5. Såsom ovarsamhet med eld anses, bland annat; att lämna eld eller brinnande ljus utan tillsyn: att bära bart ljus i uthus och vind eller där eldfarliga ämnen förvaras, likasom att och sådana ställen stryka eld på tändstickor samt därstädes röka tobak; att utan vederbörligt tillstånd avfyra skott eller fyra av fyrverkerier; att annorlunda än i täckt kärl av icke eldfarlig beskaffenhet och i säkert rum förvara ur eldstad tagen aska.

§6. Den, som i och för hantering eller hushållssyssla, såsom brygd, bakning, tvätt m.m. behöver stark eldning, skall ägna särskild uppmärksamhet därpå, att eldstäderna är i gott skick, samt hålla noggrann tillsyn och vård om elden, synnerligast nattetid samt under blåst och stark torka, då även lämpligt förråd av vatten till släckning bör vara till hands; varjämte på myndighets tillsägelse eldningen ovillkorligen måste inställas.

§7. I avseende på krut och andra explosiva samt eldfarliga ämnen iakttages vad författningarna därom särskilt bestämma. I uthus bör lykta ej upphängas utan att stället därför är med järnplåt beklätt. Plank, bräder, ved m.m. liknande bör ej uppläggas ute och gårdarna till den myckenhet, att tillräckligt utrymme saknas för sprutors och manskaps verksamhet i händelse av eldsvåda.

§8. Förbrytelse mot ovannämnda stadganden bestraffas med böter från och med en till och med hundra kronor.

Kap. 3.

Om sotning.

§9. Genom särskilda nämnden antas en sotare, som i den ordning och på de villkor som nedan stadgas, verkställer all skorstensfejning inom brandområdet.

§10. Sotning bör ske i varje köks-, brygghus- och annan öppen spis minst två gånger årligen, så fort ej spisen under längre tid står obegagnad; i eldstad uti värdshus eller spiskvarter eller hos bryggare eller bagare eller där stark eldning äger rum, minst en gång varannan månad; i kakelungspipa minst en gång vart tredje år.

§11. Det åligger sotare att väl fullgöra sotningen, även tillse huruvida eldstad, mur, rör, skorsten eller liknande finns felaktighet, som kan medföra eldfara, och att där sådan felaktighet upptäcks, därom underrätta ordföranden i särskilda nämnden. Verkställs ej sotning inom stadgad tid eller bättras ej skyndsamt vid sotning anmärkt felaktighet, böte den

försumlige tre kronor och må särskilda nämnden, där så anses nödigt, låta verkställa arbetet mot lega på den försumliges bekostnad. Timar soteld i följd av uraktlåten sotning, böta sotaren fem kronor, även om ingen skada därav uppkommer.

Sotare åligger att dagen förut tillsäga om sotning.

§12. Varje husvärd åligger, vid den i § 42 stadgade ansvarspåföljd, att anskaffa och tillhandhålla en så kallad brandbok, bestående av några ark skriftpapper, sammanhäftade med gällande Byggnads- och Brandordning. I denna brandbok skall såväl varje verkställd sotningsförrättning noggrant införas och av skorstensfejaren atteras, som ock, efter varje förrättad brandsyn, av brandchefen inskrivas förekommande anmärkningar eller ock bevis, att allt varit i behörigt skick. Husvärden åligger även att på begäran uti skorstensfejarens journal attestera varje sotningsförrättning.

Kap. 4.

Om vattentillgångs beredande

§13. Varje ägare av häst är skyldig att vid eldsvåda och övning köra fram vatten, hämtat där brandchefen bestämmer.

§14. Enskilda brunnars och dammars vattentillgångar få alltid vid eldsvåda utan påminnelse användas. Förhindrar någon vid liknande tillfälle av vattenhämtning, skall den böta tjugofem kronor.

§15. Då sjön och dammarna isbeläggs upphugges brandvakar. Om dessa vakars upphuggning och rensning förordnar särskilda nämnden.

§16. I varje kök bör minst en eller två ämbar vatten nattetid vara att tillgå. Då eldsvåda yppas vintertid under köld, så att vattnet fryser, är var och en, som har inmurad panna, ovillkorligen pliktig att densamma jämte erforderligt bränsle till begagnade upplåta mot skälig ersättning, om så befordras. Uraktlåtenhet av dessa föreskrifter belägges med böter från och med 5 till och med 15 kronor.

§17. Särskilda nämnden ombesörjer renhållning av de båda dammarna i den så kallade Talmansdalen och vid Carlbergsvägen.

Kap. 5.

Om brandredskapen och dess underhåll m.m.

§18. Utom de tre tvåmanssprutor, som församlingen äger, skall brandordningsområdet anskaffa en tvåmans- och en fyrmans-slangspruta. Dessa sprutor skall förvaras på kungjorda och lätt tillgängliga ställen. Erforderligt antal hinkar, yxor och spett m.m. anskaffas på områdets bekostnad och förvaras på samma ställe som sprutorna.

§19. Det åligger ägare av lägenhet med försäkringsvärde av minst 10.000 kronor att anskaffa och underhålla med trätt försedd vattentunna på hjul och kar med drög. Varje ägare till bebyggd tomt av 3.000 kronors taxeringsvärde och däröver eller till hus av vilket värde som helst, där rörelse eller hantverk idkas, som fordrar starkare eller ständigare bruk av eld, vare pliktig, om huset är försäkrat eller ej, att i god ordning hålla en mindre slang- eller assurancespruta, en brandhake, en stege som räcker till vinden, två hinkar ämbar, allt i oljefärg märkt. För gård, som är värde under 3,000 kronor och där eldfarlig hantering ej idkas, behöver blott

hållas: en handspruta, en brandhake, en stege och två hinkar eller ämbar, vilka redskap alltid skall förvaras och lätt tillgängliga ställen.

§ 20. Om sålunda märkt brandredskap vid eldsvåda missfares, skadas eller alldeles förkommer, har ägaren att av områdets kassa därför njuta ersättning efter brandchefens och den särskilda nämndens värdering. Redskap, som ej är märkt eller icke för brandsynen uppvisad och i brandboken antecknad, ersättes icke.

§ 21. Alla kostnader för den allmänna brandredskapens anskaffande bestrides av områdets husägare efter brandförsäkringsvärdena, varemot underhållet av brandredskapen och alla övriga omkostnader bestrides av områdets samtliga skattskyldiga, kyrkan dock undantagen. Under september månad varje år uppgör särskilda nämnden beräkning å följande års utgifter för berörda ändamål. Uppgift härpå lämnar särskilda nämnden till socknens kommunalnämnd för behandling å kommunalstämma enligt 60 § i Kungl. Förordning om kommunstyrelse å landet den 21 mars 1862 samt för uttaxering och uppbörd genom kommunalnämnden a vad kommunalstämman beviljar.

Kap 6

Om brandkåren

§ 22. Brandkåren, grundad på medborgerlig plikt, utgörs av personer, vilka i den ordning §§ 23 och 27 här nedan vidare bestämma, blivit till medlemmar i kåren utsedda och indelade. Ej må någon å platsen boende välfrejdad och arbetsför mansperson mellan 18 och 55 års ålder undandraga sig att i kåren inträda, när så fordras av brandchefen, vilken och må till vattenlangare inkalla personer av manskön, som är yngre än 18 år. Dock åligger det brandchefen att, vid inkallande av medlemmar i brandkåren fästa tillbörligt avseende å nödvändigheten därav, att i gård och hushåll där flera manspersoner finns, som kunna vara förpliktade att i kåren inträda, någon eller några av dem, i förhållande till gårdens eller husets storlek och beskaffenhet av den egendom, varöver uppsikt bör hållas, lämnas fria från inträde i kåren emot skyldighet att under eldsvåda vaka över gårdens och i den befintliga egendoms säkerhet. Ehuru således den av platsens invånare, som hör till brandkåren, äger att med de vid eldsvåda förekommande bestyr och göromål taga den egentliga befattningen, åligger dock en var arbetsför man eller kvinna, som kan från hemmet undvaras och icke har laga förfall, att vid eldsvåda, när brandchefen låter därom tillsäga eller giva särskild signal därtill, skyndsamt infinna sig vid brandstället och genast inträda i den tjänstgöring, som av befälhavaren vid brandstället anvisas; och må sådan person, även om han utan slik tillsägelse kommit till brandstället, icke undandra sig att efter befäls föreskrift biträda vid där förekommande göromål, bör husbonde, så vitt på honom ankommer, tillse att brandchefens order åtlydas.

§ 23. Brandkåren står under befäl av en brandchef, som jämte vice brandchefen utses av särskilda nämnden och innehar sin befattning under två års tid, efter vilken tid ha dock kan återväljas

§ 24. Brandchefer för högsta befålet vid eldsvåda samt håller sådan vård och tillsyn över platsens allmänna brandredskap, att den alltid befinnes i fullständigt och ändamålsenligt skick. Genom hans försorg förs namnrullor över brandkåren. Han äger att kalla den till

övningar minst en gång årligen ävensom besiktiga och pröva ej blott allmän utan även enskilda personers brandredskap. Han är ock kårens kassaförvaltare och räkenskapsförare. Redovisning för sin förvaltning avlämnas till särskilda nämnden vid varje års slut. Brandchefen är skyldig mottaga omval mer än en gång.

§ 25. Vid eldsvådan äger brandchefen för hämmande av eldens spridning låta, utan hinder av vägran, nedriva byggnad, stängsel eller dylikt.

§ 26. Bortreser brandchefen från platsen för längre eller kortare tid, vare han skyldig att överlämna sitt befäl och tecken åt sin närmaste man eller i hans frånvaro till annan för befattningen lämplig person. Enahanda skyldighet åligger de olika avdelningarnas förmän. Den, som sålunda träder i chefs ställe, iklädes och behåller dennes rättigheter och skyldigheter så länge han fortfar att utöva befattningen.

§ 27. Brandchefen utser kårens samtliga befäl och manskap samt överlämnar åt dem deras tjänstetecken

§ 28. Brandkåren består av;

1 Släcknings- och sprutavdelningen

2 Vattenhämtningsavdelningen

3 Bärgnings- och rivningsavdelningen

§ 29. Släckningsavdelningen består av 1.e och 2.e strålförare samt vattenlangare och pumpare. Strålförare för befälet vid spruta efter brandchefens anvisning

§ 30. Vattenhämtningsavdelningen har två förmän, som ordna och leda avdelningens göromål efter brandchefens befallningar.

§ 31. Bärgningsavdelningen har till åliggande; dels att verkställa sådan rivning av hus och plank, som är nödvändigt för att hindra eldens vidare utbredande, samt att röja ur vägen det, som är till hinder för sprutorna uppställning på tjänliga platser, dels ock att rädda människoliv och bärga lösegendom; att förekomma obehöriga personers inblandning i arbetet, samt att taga vård om bärgat gods.

Avdelningen står under befäl av första och andra förman, vilka efter brandchefens föreskrift leder arbetet.

§ 32. Varje medlem i brandkåren skall då eldsvåda utbryter, efter given brandsignal genast infinna sig å sitt sprutlags eller sin avdelnings samlingsplats och bör, när han kallas till övning, å utsatt tid och ställe tillstädeskomma, försedd, så i ena som andra fallet, med tjänstetecken och de redskap, som av honom förvaras och vid tjänstgöring bör medföras.

§ 33. Redskap eller tjänstetecken, som fördelats bland befäl och manskap, vårdas på det sätt och vid det ansvar, som allmän lag stadgar om ansvar för anförtrott gods.

§ 34. All brandkårens tjänstgöring i övrigt bestämmes i den instruktion, som på brandchefens förslag av särskilda nämnden beslutats.

§ 35. Om medlem av brandkåren underlåter att, efter det kunskap om eldfara genom brandsignal eller på annat sätt erhållits, genast inställa sig på brandstället, plikte förman från och med två till och med tio kronor och annan medlem från och med en till och med fem

kronor. Utebliver medlem alldeles plikte han dubbelt. Skulle någon, som enligt § 22 bör efter tillsägelse biträda vid eldsvåda, göra sig skyldig till dröjsmål eller uteblivande, plikte han som ovan i denna § är stadgat. För frånvaro vid övningsmöte, sedan underrättelse därom blivit mottagen, även som för uteblivande vid befälssammankomst, vare plikten hälften mindre.

Den, som visar laga förfall eller annan giltig ursäkt, vare fri från ansvar, varför ock i de rapporter, som efter eldsvåda eller övning av vederbörande befäl till brandchefen lämnas, skälen för sen ankomst eller uteblivande bör angivas, så att brandchefen må kunna bedöma, huruvida anmälan om åtal bör äga rum. Husbonde, som utan giltigt skäl vägrar tjänstehjon att infinna sig vid eldsvåda eller övningsmöte, vare förfallen till lika stor plikt, som är stadgat för förmans uteblivande.

Går någon utan tillstånd bort från anvisat arbete vid eldsvåda eller övningsmöte eller eljest därunder visar olydnad eller uppstudsighet, plikte denne från och med en till och med tjugo kronor.

Kap 7

Om förfarande vid eldsvåda

§ 36. Signalering vid eldsvåda sker medelst larmsignaler eller klockringning. Den som i annat fall än denna brandordning bestämmer, nattetid låter höra trumma eller skramla eller övrigt larm, som liknar brandsignal, plikte från och med tjugo till och med ett hundra kronor.

§ 37. Varje person, som upptäcker tillbud eller anledning till eldsvåda, skall därom genast underrätta folk, som hotas av elden och, om faran är sådan att brandkåren behöver anlitas, ofördröjligen ombesörja, att brandsignaler gives och brandchefen därom underrättas.

§ 38. De personer, som vid eldsvåda kvarstanna i hemmet för att vårda där befintlig egendom, bör först och främst tillse; att luckor, fönster och dörrar till såväl boningshus som i synnerhet uthus och vindar är eller genast blir stängda; att eldfångda ämnen bringas i säkert förvar, att den särskilda släckningsredskap som finns i gården, iordningsställs för att användas; att vatten hålls i beredskap på vindar och andra ställen, som är mest utsatts för fara att antändas; och att för övrigt alla åtgärder vidtages som till förekommande av antändning eller till beredande av skyndsam släckning kunna anordnas. Är fara för antändning genom flygeld för handen, bör folk försett med handsprutor utställas på gårdar, tak och vindar för att noga giva akt på var flygeld faller ned och genast släcka densamma. För övrigt iakttags de förskrifter, som brandchefen låter genom bud meddela. Timar eldsvåda när mörkt är, skola lyktor tillhandahållas av en var, som eljest icke kan något vid eldsläckningen uträtta.

§ 39. När eldsvåda timar, åligger länsmannen att ofördröjligen hålla noggrann undersökning för utrönande av orsaken till eldens uppkomst och spridning. Vid samma tillfälle skall ock undersökas om föreskriven brand- och räddningsredskap vid tiden för eldens utbrott funnits i gården och varit i gott skick underhållna.

Kap 8

Om brandsyn

§ 40. Varje år i början av maj eller juni månad skall brandsyn å förut kungjord tid förrättas av tre personer, utsedda av särskilda nämnden, däribland sotaren eller en murare, vilka äga för sitt biträde erhålla gottgörelse.

§ 41. Vid brandsynen skall undersökas,

1 Om bristfälligheter å tak, väggar eller inredning finns av sådan beskaffenhet, att de kunna medföra eldfara;

2 Om dylika bristfälligheter förefinnes å eldstäder, murar och rör,

3 Om brandredskapen är i tillbörligt skick och

4 Om sotning å föreskriven tid blivit verkställd

§ 42. De anmärkta bristerna skola upptecknas i brandsynens protokoll, ävensom i den brandbok, varmed enligt § 12, varje husägare skall vara försedd och vilken kan skall vid brandsyn ha till hands, vid vite av fem kronor. Anse synemännen nödigt att anmälda bristfälligheter avhjälpas före den i § 44 bestämda efterbesiktningen, utsätts tid för fullgörandet därav och underrätta därom skyndsamligen ordföranden i särskilda nämnden, som låter tillse, att de anbefallda blir verkställd.

§ 43. Befinnes eldstad, rör, mur, skorsten eller annat dylikt vara i så bristfälligt skick att synnerlig våda för eldfara är för handen, äga synemännen att genast låta riva dylik eldstad eller mur eller ock vidtaga andra åtgärder, varigenom begagnandet kan förhindras, allt på husägarens bekostnad.

§ 44. I början av september månad anställs av samma personer, som brandsyn hållit, å likaledes kungjord tid, efterbesiktning till utrönande, huruvida de vid synen anmärkta bristfälligheterna blivit behörigen avhjälpta. Vid efterbesiktningen kvarstående brister anmäls skyndsamligen hos särskilda nämnden, som tillhåller den försumlige att fullgöra vad honom åligger.

§ 45. Den, som vid brandsyn fått sig förelagt att något fullgöra, men ej nöjes med synemännens beslut, äger att hos särskilda nämnden överklaga berörda beslut inom fjorton dagar efter det han därav skriftligen undfått del, den dagen oberäknad. I särskilda nämndens beslut kan inom samma tid sökas ändring hos Konungens Befallningshavande.

§ 46. Särskilda nämnden äger att på den försumliges bekostnad anskaffa felande brandredskap och utföra försummat arbete, då det till efterbesiktning eller eljest inom förskrivna tid dylikt redskap ej är anskaffat eller ålagt arbete ej är utfört.

§ 47. Underlåter någon att ha de vid brandsynen anmärkta bristfälligheterna avhjälpta före efterbesiktning eller annan tid, som blivit av synemännen utsatt, böte från och med fem till och med femtio kronor. Till enahanda bot gör den sig förfallen, som tredskas att lämna synemännen tillträde till lägenhet eller annat som skall undersökas; och må vederbörande

länsman lämna synemännen den handräckning, som erfordras för att sätta dem i tillfälle att fullgöra sitt uppdrag.

§ 48. Förseelser mot denna brandordning skola åtalas vid allmän domstol; och gälle, i fråga om klagan över domstols beslut, vad i allmänhet angående besvär i brottmål är förordnat. Förseelser åtalas av allmän åklagare; ägande särskilda nämnden dock för särskilt fall förordna åklagare.

Till böter och viten enligt denna brandordning må icke dömas, om å förseelsen följer straff enligt allmän lag.

Ådömda böter och viten tillfalla brandkassan; och äga allmän åklagare, då han utför åtalet, att av beloppet undfå hälften.

Saknas tillgång till fulla gäldandet av omförmälda böter och viten, skola de förvandlas enligt allmän lag.

§ 49. På förslag av brandbefälet kunna belöningar ur brandkassan tilldelas den eller dem, som vid eldsläckning därav gjort sig särskilt förtjänta.

§ 50. Denna brandordning skall tillämpas å det område av Karlskoga kyrkby, som omslutes av en linje, vilken – utgående från den punkt å hemmanet Bregårdens ägor, där utfartsvägen från lägenheten Marielund träffar allmänna landsvägen mellan Karlskoga och Örebro och vilken punkt är den å den av Fr. Kahlow år 1884 uppgjorda karta betecknad med bokstaven A, - följer nämnda utfartsväg över Nora – Karlskoga järnväg 380 meter i sydlig riktning till punkten B, belägen i sydöstra hörnet av lägenheten Marielund No 1, varest gränslinjen bildar ett nästan rätvinkligt knä, gå vidare i rak linje över Bregårdens och Bredgårdstorps ägor strax nedom och förbi Erik Anderssons trädgård 1027 meter väster ut till punkten C, belägen i Torpdalsbäcken 190 meter söderut i bäckens riktning från Torpdalsbron, följer från denna punkt nämnda bäck i alla dess krökningar genom Torpdalsbron å allmänna landsvägen från Kristinehamn 270 meter norr ut till i samma bäck utmärkta punkten D, som är belägen 32 meter väster om Hedelins boningshus och 76 meter norrut i bäckens riktning från Torpdalsbron, antager här nordostlig riktning och går vidare i rät linje väster om Bregårdstorps anhaltsstation över Nora – Karlskoga järnväg och allmänna landsvägen från Kristinehamn förbi Björtorp 793 meter till punkten E, varest Bregårdens utångsväg och vägen från Lämås sammanträffa, bildar här en trubbig vinkel och fortsätter öster ut 126 meter till punkten F, belägen 64 meter norrut från nordvästra knuten av Salemskapellet, vid vilken punkt en ny trubbig vinkel bildas och linjen antager sydostlig riktning, sålunda fortgående över Bregårdens grustag och skogstrakten Rävåsen i rät linje 600 meter till västra kanten av allmänna landsvägen mellan Karlskoga och Grythyttan samt öster om Karlskoga sjukstuga, vars jordområde där begränsas av ett röse med väl kringkolad visarstenn i punkten G, där linjen ånyo bildar en trubbig vinkel och går i sydostlig riktning, öster om gästgivargården över hemmanen Kyrkotorp och Bohults åkergården 550 meter åter till utgångspunkten A.

§ 51. Förslag till de ändringar i eller tillägg till denna brandordning, som efter vunnen erfarenhet kunna finnas nödiga, skola, efter det områdets invånare och vederbörande kommunalstämmas däröver blivit hörda, av särskilda nämnden hos Konungens Befallningshavande anmälas för prövning och fastställelse.

§ 52. Denna brandordning skall genom särskilda nämndens försorg införas i en för detta ändamål inrättad, hos nämnden förvarad liggare; och bör nämnden ombesörja, att på områdets bekostnad tryckta exemplar av brandordningen finnas inom området för köpare att tillgå så länge den fortfar att gälla.

Tid och ort som ovan

Axel Bergström/Aug. Helling

På grund af Kungl. Maj:ts nådiga bref den 26 juni 1885 utfärdade Konungens Befallningshafvande under samma år *byggnads- och brandordningar* att gälla för det område af Karlskoga kyrkoby, som finnes närmare beskrifvet och utmärkt å en af Fr. Kahlow under år 1884 upprättad karta. Nästan omedelbart efter det att dessa stadgar börjat tillämpas, visade det sig, att byggnadsverksamheten i kyrkobyn till stor del förlades utom berörda område, hvarigenom densamma undandrogs nödig kontroll. Då härtill kom, att områdets gränser i öster och vester voro så oegentliga, att en regelbunden plan för områdets bebyggande svårligen kunde uppgöras och dessutom brandväsendet inom området vore synnerligen otillfredsställande derigenom, att området ej förfogade öfver strand vid den närbelägna sjön Möckeln, beslöto områdets inbyggare att göra ansökan om, att ett visst angränsande område, som finnes närmare angifvet å en af ingeniören K. A. Ekman under år 1894 upprättad karta, måtte läggas till kyrkobyn och förutnämnda stadgar förklaras gällande äfven å det tillagda området. Sedan Konungens Befallningshafvande den 12 december 1894 förklarat, att byggnads- och brandstadgan för rikets städer skulle i tillämpliga delar gälla äfven å den ifrågasatta utvidgningen af området, och understält detta beslut Kungl. Maj:ts pröfning, har Kungl. Maj:t genom nådigt bref den 24 maj 1895 gillat det underställda beslutet och förklarat, att de hufvudgrunder, som genom nådiga brefvet den 26 juni 1885 stadgats för tillämpning af nämnda stadgar å visst område vid samma kyrkoby, skulle gälla för hela området derstädes, äfvensom uppdragit åt Konungens Befallningshafvande att, med tillämpning af berörda hufvudgrunder, utfärda erforderliga bestämmelser i ämnet. Härefter har Konungens Befallningshafvande den 28 mars 1896 utfärdat brand- och byggnadsordning för det tillagda området.

Ur Landshövdingens för Örebro län femårsberättelser åren 1891-1895